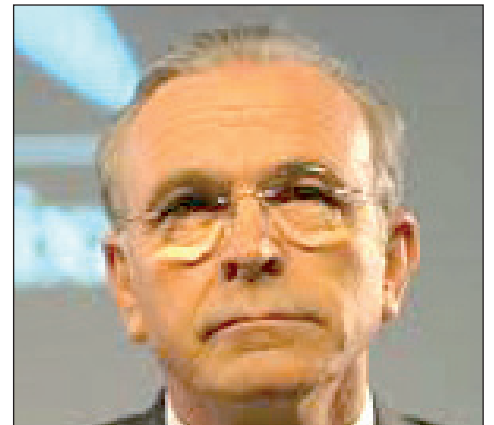

La "llarga marxa" cap a la privatització de l'ensenyament públic

Rigau obre la porta de la docència a una fundació de Botín i La Caixa

Irene Rigau, Emilio Botín (Banc de Santander) i Isidre Fainé (La Caixa)

La consellera d'Ensenyament ha signat un conveni amb la fundació privada *Empieza por Educar* que li permet de fer-se càrrec de la docència directa en horari lectiu de l'alumnat d'ESO en condicions desfavorides i amb dificultats d'aprenentatge dels centres públics.

Un projecte que ja s'està duent a terme, sense cap mena d'informació pública, en 8 centres a Catalunya amb un protocol d'acord amb el qual la fundació posa dos professionals de mitjana a temps complet durant dos cursos. Aquests professionals han estat contractats seguint els seus propis mètodes de selecció, cobren el sou que fixa la fundació i es posen al servei del centre educatiu per impartir docència a l'alumnat esmentat, generalment de matemàtiques i llengua catalana en el desdoblament del grup classe. A més, participen en l'avaluació de l'alumnat i fan 24 hores de permanència al centre, de les quals 19 són lectives.

La conselleria en fa la proposta, però és el centre qui hi ha de donar el vistiplau. És una decisió de l'equip directiu, un cop escoltat el claustre, que ha d'aprovar el consell escolar. Amb aquest sistema, Rigau ha trobat una via de dubtosa legalitat per externalitzar part dels suports a l'ESO dels centres públics a mans privades, amb la qual aprofundeix encara més en el procés de privatització que està patint l'ensenyament públic amb la contractació de personal a través d'empreses de serveis educatius i fundacions, tot lligat a l'autonomia de centre i als plans d'entorn.

Què és *Empieza por Educar*

És una fundació que es presenta com una entitat "sense afany de lucre", però la composició del seu organigrama té força més a veure amb la banca i l'especulació financera que amb el món de l'educació. Presidida per Patricia Botin i avalada pel Banc de Santander, La Caixa i altres fundacions i empreses lligades al món de les finances, compta amb executius amb contrastada experiència en les empreses de consulting, inversions i productes financers de dubtosa legalitat i, a Catalunya, també amb dirigents sorgits de l'Escola Pia i algun, si més no, de vinculat a Digital Text.

La fundació és una filial de la multinacional *Teach for All*, que està estesa amb diferents noms per 13 països del món, des dels Estats Units fins a la Índia, passant per l'Amèrica llatina, i en les quals participen bancs i empreses com JP Morgan, Morgan Stanley, el Deutsche Bank...

Un conveni signat amb Gabilondo al febrer del 2010 va permetre a la fundació penetrar en els "campus d'excel·lència universitària" per començar a seleccionar el personal

El professorat de Madrid ha impedit que la Fundació entri en els centres públics

que després destinarà a la intervenció docent entre els estudiants d'últim any i entre els que han acabat la carrera i que posteriorment reben una formació-adoctrinament de 6 mesos (menys temps que l'antic CAP o el nou màster del professorat de pública) que, suposadament, els prepara per a la docència.

Al pla s'hi han apuntat ràpidament Rigau i Aguirre. Aguirre ha fracassat en el seu intent d'imposar el projecte amb la fundació als centres públics de Madrid perquè el professorat l'ha rebutjat i només l'ha pogut implementar en alguns, determinats, centres privats. Rigau l'implanta de manera pràcticament clandestina i obre les universitats catalanes perquè la fundació pugui seleccionar el personal que l'ajudi a materialitzar l'altra part dels seu pla: tutoritzar els treballs d'estiu dels alumnes suspesos el juny a l'ESO i a 1r de batxillerat. Uns treballs que seran obligatoris per presentar-se als exàmens de setembre. Després, aquests universitaris excel·lents s'han de comprometre dos cursos sencers més a realitzar una tasca de reforç a alumnat amb dificultats dins els centres educatius públics i que ja ens podem imaginar que suposarà la pèrdua del lloc de treball del professorat interí que la porta a terme habitualment.

El setmanari El Triangle publicava fa poc que Duran i Lleida té un deute hipotecari de 2 milions d'euros, la majoria amb el Banc de Santander. A USTEC·STEs ens preguntem si aquest deute tindrà alguna cosa a veure amb la precipitació amb què Rigau ha pres la decisió d'obrir les portes dels centres a aquesta fundació.

El fracàs escolar com a coartada

Aquesta fundació conservadora i ultraliberal es presenta als centres d'una forma altruista, gairebé beatífica, tot enarborant la bandera de la lluita contra el fracàs escolar, una xacra a extingir, imbuïts amb la idea que només professionals excepcionals ("com ells i elles") i emprenedors la poden combatre amb eficàcia. Una xacra, no ho oblidem, amb la qual ni administracions, ni famílies, ni professorat han estat capaços d'acabar. Aquesta aura els confereix un caràcter messiànic i alhora competitiu que no trigarà a xocar amb la feina diària del professorat del centre, ja que és inevitable la comparació entre els resultats obtinguts per uns i altres.

L'experiència de la trajectòria d'aquestes fundacions lligades a Teach for All demostra que aquests altruistes valors s'acaben convertint en la seva pràctica docent en el foment entre l'alumnat de la competitivitat, l'individualisme, la deslleialtat i la jerarquització de les relacions segons el nivell de coneixements que va adquirint cada alumne/a.

Una iniciativa que, sens dubte, reforça l'altruisme dels seus dirigents i protectors amb les generoses desgravacions fiscals que obtenen per posar en marxa aquests tipus de projectes que, a més, els confereixen una considerable influència social, publicitat per als seus negocis, els renten la imatge personal i els incrementa la ja innegable capacitat de pressió que tenen sobre els governs per introduir els canvis i les reformes educatives que els convenen i, com qui no vol la cosa, els obre un camí per anar de mica en mica construint un projecte que, un dia no gaire llunyà, els permeti de gestionar directament l'ensenyament públic. De moment, ja comencen a introduir-se en els centres.

Un altruisme tan desinteressat que els porta també a pagar el sou dels seus professionals amb subvencions públiques. De moment, el Govern

espanyol ja els ha concedit aquest any 38 milions d'euros; ara veurem amb el temps les aportacions que els farà el tàndem Aguirre-Rigau, que amb Gabilondo formen el triangle polític que està afavorint la inserció de la fundació en els centres educatius i la selecció dels seus professionals a les universitats; de fet, en els cursos d'estiu de la fundació hi han participat al voltant d'una trentena d'estudiants catalans seleccionats d'ESADE i la Pompeu, entre d'altres.

Cal impedir la intervenció d'aquesta fundació als centres públics.

USTEC·STEs rebutja aquest intent de privatització dels reforços i suports educatius a l'ESO pública i fa una crida als claustres a oposar-s'hi i a impedir que aquest model s'implanti als seus centres. USTEC·STEs portarà el debat i la mobilització als centres per donar suport a aquesta oposició. Així mateix, estudiarà les possibilitats legals d'impugnar la intervenció en la docència directa de la fundació en els centres públics perquè:

- És el projecte més ferm i seriós d'externalitzar serveis educatius públics i obrir una porta prou ampla a la gestió privada dels recursos humans que intervenen en la docència com a pas previ a consolidar la privatització d'altres serveis complementaris i de l'ensenyament públic en general. Ens estan indicant que la retallada de plantilles també la fan per fer possible l'entrada del sector privat en la xarxa pública.
- És no només una negativa a posar professorat seleccionat per l'administració educativa, queda reflectit clarament que els centres públics en necessiten per abordar el tractament de la diversitat, sinó que l'entrada de professionals de la fundació farà disminuir la contractació anual de professorat interí, que estarà més precaritzat encara ja que s'incrementaran els seus períodes d'atur en la rotació laboral.
- Provoca una esclatxa en la imparcialitat ideològica que ha de presidir la contractació de professorat i actua contra l'esperit i el sentit socialment crític d'una educació que ha de basar-se fonamentalment en valors humans solidaris. Així mateix, USTEC·STEs alerta a les direccions i als consells escolars dels problemes de responsabilitat civil que es poden originar, ja que són els responsables últims d'acceptar que aquests professionals que no tenen cap relació laboral amb l'Administració compleixin funcions docents als seus centres.

USTEC·STEs fa una crida a les direccions i claustres dels centres públics a rebutjar aquest model privat de suport educatiu, en defensa de l'ensenyament públic i en contra de la seva privatització.

USTEC·STEs exigeix al departament d'ensenyament que contracti personal de la borsa de treball del personal interí per cobrir les necessitats educatives dels centres públics.